

посегнала сама на живота си, жертва на своята дива ревност и вечна подозрителност, прави заключително постановление, въ което разглеждайки основно даннитѣ, намира, че нѣма нито единъ фактъ, нито частица даже отъ съмнение, че Лора е убита отъ Яворовъ, а случая е самоубийство.

Г-нъ Божиловъ, единственъ отъ всички ржце, на които бѣ повѣрено дѣлото, не се повлия отъ оная клика, която чрезъ отговорни и неотговорни фактори се опитваше да нагласи хода на следствието и самия процесъ тъй както тя желаше. До края той си остана на своето убеждение, че Яворовъ е невиненъ, защитавайки го достойно. И днесъ той публично заявява и лично менъ заяви: »Яворовъ бѣше невиненъ. Въ това азъ съмъ напълно убеденъ. Яворовъ, който бѣ решилъ да умре, нѣмаше защо да лъже, ако бѣ убилъ Лора и ако тя е била заслужила това съ нѣкоя своя простѣпка. Нищо подобно. Лора се е самоубила.«

И неговото заключение е ясно и категорично.

Заключително постановление

№ IV.

София 28—II—1914 г.

Подписания Иванъ Божиловъ, сѣдебенъ следователъ при Соф. Окр. Сѣдъ на II участъкъ въ гр. София, като разгледахъ събранитѣ данни по следствено дѣло № 205/913 год., заведено по случай смъртта на Лора П. Каравелова — Яворова, взѣхъ въ съображение:

»На 30 Ноември 1913 год въ 2¹/₂ ч. сутр. въ стаята си на ул. »Раковска« № 126 се застреляли Пѣйо Яворовъ и Лора П. К. Яворова, първия въ челото, а втората въ гърдитѣ съ по единъ револверенъ вистрелъ; той билъ отведенъ живъ за медец. помощъ а тя издѣхнала на мѣстото си«.

Така гласи кратката записка на полицията за това събитие. Първия въпросъ, който всѣки би си задалъ при този случай е — убийство ли е или самоубийство. За да се изключи една отъ дветѣ възможности, бѣ задачата на следствието. Живи свидетели на тази кръвна семейна тра-